

ОСОБЛИВОСТІ РЕГЛАМЕНТУВАННЯ ЗМІСТУ РОБІТ В СУДОВІЙ УСТАНОВІ

Регламентування являє собою сукупність процедур, положень, нормативно-правових актів, за допомогою яких здійснюється регулювання діяльності організацій, установ та підприємств. Проблеми регламентування відводиться важливе місце у розв'язанні завдань адміністративного менеджменту. Досить актуальними є дані проблеми для судових установ України, що пояснюється недостатнім науковим дослідженням даного аспекту здійснення управлінської діяльності в судах і недоліками, що існують в судовій системі та потребують усунення.

Регламентування діяльності судової установи ґрунтується на документах внутрішнього та зовнішнього походження. За роки незалежності в Україні було сформовано певну нормативно-правову базу діяльності судової системи. В основі лежить Конституція України, прийнята 28 червня 1996 року, яка встановила поділ державної влади на законодавчу, виконавчу, судову і закріпила основоположні засади функціонування судової влади в країні [1]. Частиною національного законодавства є міжнародні договори, серед яких наявні ряд положень, спрямованих на належну організацію діяльності судових установ. Правовим фундаментом для здійснення регламентування діяльності судів є закони України, серед яких основним виступає закон України “Про судоустрій та статус суддів” від 07.07.2010 № 2453-VI. Низка положень з організації здійснення функціонування судових установ міститься в кодексах України, Законах України “Про Конституційний Суд України” від 16.10.1996 р.; “Про Вищу Раду юстиції” від 15.01.1998 р.; “Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів” від 23.12.1993 р. та ін. Ряд підзаконних актів містять важливі положення щодо здійснення регламентування судової діяльності, серед яких акти Президента України, постанови і розпорядження Кабінету Міністрів, накази

Державної судової адміністрації.

До нормативно-правової бази регламентування функціональної діяльності судової установи також належать: накази та розпорядження голів суду з приводу питань, що знаходяться в їх компетенції та не пов'язані із здійсненням правосуддя; акти органів суддівського самоврядування.

Головним інструментом адміністрування діяльності судової установи є регламенти. Вони погоджуються загальними зборами колективу судової установи та затверджується наказом голови Суду. Регламентами визначається порядок роботи суддів та працівників апарату суду, встановлюється процедура планування, порядок проведення оперативних нарад та зборів, ведення кадрової роботи, контрольної діяльності, судової статистики, діловодства, порядок розгляду звернень громадян, організація зв'язків з громадськістю, інші питання внутрішнього функціонування судової установи.

До внутрішніх розпорядчих регламентів суду також відносяться Правила внутрішнього трудового розпорядку. Даний документ регулює трудові відносини між керівництвом і працівниками суду, сприяє виконанню функціональних завдань суду, покращенню якості роботи, підвищенню рівня трудової дисципліни, раціональному використанню робочого часу. Правила встановлюють порядок прийняття та звільнення працівників суду, основні права та обов'язки працівників судової установи, основні обов'язки керівництва, робочий час і його використання, час відпочинку, заохочення за успіх в роботі та стягнення за порушення трудової дисципліни. Також серед регламентуючих документів виділяють Положення про апарат суду, що містить вимоги до організаційних заходів фінансового, інформаційного, матеріально-технічного, кадрового та організаційно-технічного характеру. Положення «Про організацію роботи суду» формулює права та обов'язки суддів, інших працівників суду та потреби належної організації здійснення судочинства і роботи суду в цілому. Функціональну діяльність працівників суду також регламентують: Положення про помічника судді, Положення про службу судових розпорядників, Положення про порядок доступу до публічної інформації, Положення про порядок проведення атестації державних службовців, Порядок проведення іспиту кандидатів на

заміщення вакантних посад державних службовців в суді та інші.

Проведений в процесі дослідження аналіз засвідчив, що незважаючи на чималу кількість нормативних актів, що здійснюють адміністративне регулювання діяльності судових установ, мають місце проблеми, які зумовлюють неспроможність судової системи в повній мірі виконувати свою місію. На сьогодні актуальним є питання застосування у здійсненні функціональної діяльності суду новітніх технологій. Слід згодитися з В.Д. Бринцевим, який зазначає, що виходячи з реального стану фінансування судів, слід передбачити: цільове виділення коштів з державного бюджету на здійснення зазначеної програми; поетапне втілення досягнень науково-технічного прогресу в судову систему [2].

Також доцільно звернути увагу на такий спосіб регламентації трудових процесів як нормування праці в суді, що дасть змогу визначити обсяг роботи і необхідну кількість категорій працівників, зробити розрахунки норм часу. Важливим аспектом удосконалення регламентування є підвищення комунікативного забезпечення процесу регламентування діяльності судової установи. Потребують удосконалення умови праці та підвищення культури організації діяльності. Умови праці залежать від чинників соціально-економічного, техніко-організаційного і природно-правового характеру. Розділяємо думку Штогуна С.Г., що необхідне вдосконалення законодавчої бази, що дало б можливість в більш короткі терміни суддям та працівникам суду виконувати свої функціональні обов'язки [3].

Дослідження та врахування особливостей регламентації судових установ матиме не лише велике теоретичне, але й практичне значення, що сприятиме удосконаленню функціональної діяльності судових установ в процесі здійснення правосуддя в Україні.

Література:

1. Конституція України. Відомості Верховної Ради (ВВР), 1996, N 30, ст. 141. Сервер Верховної Ради України. База Законодавства України. Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/>

2. Бринцев В.Д. Організаційне забезпечення діяльності судів на регіональному рівні. – К.: Юстиніан, 2003. – 254 с.

3. Штогун С. Г. Правові проблеми організації і функціонування місцевих загальних судів в Україні: Дис. ... канд. юр. наук. Харків. 2004. - 245 с.